

?Tocats, no enfonsats

El Tocats de Lletra ha sobreviscut a la pandèmia i situa Manresa en una posició més que digna en el panorama de ciutats catalanes que acullen festivals de poesia. I n'hi ha una colla: Sant Cugat, Sant Feliu, Mora d'Ebre, Alella, Cardedeu o, naturalment, Barcelona, entre d'altres. Són espais de trobada entre lectors i autors de poesia, una oportunitat per submergir-se en la poesia dita, cantada, recitada... que és la seva forma natural. Són la prova que la poesia interessa o, si més no, que agrada sentir-la. Més que no pas llegir-la. Perquè si algú, després, amb pandèmia o sense, compra cap llibre de poemes, ja són figues d'un altre paner. De vegades sospito que hi ha més poetes que lectors de poesia. Sort n'hi ha, doncs, dels festivals com el Tocats de Lletra, que mantenen viva la flama lírica.

L'enguany torna el Tocats, la segona meitat d'octubre, en un format una mica menys ambiciós del que segurament es voldria -la pandèmia encara cueja-, però amb propostes molt interessants. Més curt, però igualment intens. Al Tocats d'enguany, sota un epígraf tan inclusiu -quan es parla de poesia- com *Fràgils*, tindrem ocasió de veure i sentir mestres com Josep Vallverdú o Feliu Formosa; poetes consolidats com Manuel Forcano, Blanca Llum Vidal o Teresa Pascual; joves veus com Teresa Colom, Mireia Calafell o Pol Guasch; s'hi parlarà del gran Jordi Cussà en una conversa sobre la seva figura i la seva obra; vindran Bernardo Atxaga i Manuel Rivas... Una oportunitat per comprovar que els escriptors en general, i els poetes en particular, són gent de carn i ossos, encara que una mica més a prop que la resta de mortals de tocar el cel amb els dits i oferir-ne un tast a través de les paraules escrites i dites, la qual cosa no vol dir que visquin de l'aire -i per això no deixaré de recomanar la compra de llibres en general i de reculls de poemes en particular

Juntament amb el lliurament del Premi Amat-Piniella, que té lloc al febrer, el Tocats de Lletra és l'esdeveniment literari més important que es produeix a Manresa. Dues cites que els enamorats de la paraula, que som molts, no ens podem ni ens hauríem de perdre.